

KOMINEK (6) *sb m*

o oraz e jasne.

sg N kominek (4). ◇ L kominku (1). ◇ pl A kominki (1)

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dem. od „komin”:

1. Przewód lub otwór dla odprowadzania dymu, zwykle wystający nad dach; z neutralizacją funkcji deminutywnej; fumigale BartBydg; infunibulum, spiramentum, tubulus Mącz (5) : Fumigale, ffachel, dymnycza, cazub, komynek BartBydg 61b; Spiramentum [...] Dymny loch. Kominek z kąd dym wychodzi. Mącz 408d, 139b, 467c.

W porównaniu (1): Phifiteres wielkie ryby Bálenny/ thy ná głowie máią iákoby dwa kominki/ ktoremi wodę wzgorę wymiátáią BielKron 295.

2. Palenisko, piec; tu hipokor.; fumariolum Cn (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »przy kominku« (1): Iáko on dobry gofpodarz ktory nánošiwšzy lecie á wiefieni wšzytkiego peño káty ſwoie/ iuž tež ſobie rołkofznie wšzytkiego vžywa w ciepłey izbye álbo przy kominku ſwoim. RejZwierc 172.

Synonimy cf KOMIN.

ZZa